

Nr 248

Av herr **Sjöholm**, angående lönefordringars behandling i konkurslagen.

I konkurs äger konkurskostnaderna bästa förmånsrätt och utgår före varje slag av fordran. Detta innebär bl. a. att kostnaderna för konkursförfarandet har prioritet framför bevakade lönefordringar.

Det måste anses vara ytterligt angeläget att arbetstagares anspråk på intjänat lön i mesta möjliga mån tillgodoses — detta gäller generellt och aktualiseras särskilt påtagligt vid arbetsgivarens försättande i konkurstillstånd. Det kan därvid synas otillfredsställande att själva konkursförfarandet, avsett att säkerställa tillgångar för utdelning till fordringsägare och däribland i första hand löntagare med krav på lön, i många fall kommer att inkräkta på den rätt till utdelning som löntagaren eljest kunnat påräkna.

Goda skäl synes kunna anföras för synpunkten att lönefordringar bör utgå ur konkurstillgångarna före konkurskostnaderna. Detta kan inte åvägabringas på annat sätt än att samhället ställer sig som garant för konkurskostnaden eller den del därav som kan komma att bli ogulden sedan tillgångarna använts till förnöjande av bevakade lönefordringar. Stadgande med sådan innebörd bör därför införas i konkurslagen.

Med åberopande av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära förslag till sådan ändring i konkurslagen att lönefordringar utgår före kostnaderna för konkursförfarandet och att härigenom oguldna konkurskostnader erlägges av statsverket.

Stockholm den 13 januari 1969

Sten Sjöholm (fp)